

กิจกรรมรณรงค์การใช้รถใช้ถนนเพื่อความปลอดภัยของนักเรียน

กรณีศึกษา : โรงเรียนอ่างห้วยยาง จังหวัดนครราชสีมา

นายกานต์ โพธิ์วงศ์
นายสิทธิชัย สมดา
นางสาวฉวีวรรณ ศรีบุญเรือง
นางสาวปวารณ์ตัน พอมหาล
สาขาวิชาอาชีวนาฏมัยและความปลอดภัย
สำนักวิชาแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

บทคัดย่อ

การจัดกิจกรรมรณรงค์การใช้รถใช้ถนนเพื่อความปลอดภัยของนักเรียน กรณีศึกษา โรงเรียน อ่างห้วยยาง จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและ มีพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนอย่างความปลอดภัย โดยทำการศึกษากลุ่มประชากรที่เดินทางมาโรงเรียน ๓ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเดินเท้า และกลุ่มรถจักรยาน จัดกิจกรรมการสอนในห้องเรียน จัดบอร์ด ประชาสัมพันธ์ กิจกรรมหน้าเสาธงและประชาสัมพันธ์ เสียงตามสาย กลุ่มรถจักรยานยนต์ จัดกิจกรรมการสอนในห้องเรียน กิจกรรมจัดบอร์ดประชาสัมพันธ์ กิจกรรมหน้าเสาธง ประชาสัมพันธ์ เสียงตามสาย และการอบรมการขับขี่รถจักรยานยนต์อย่างปลอดภัย การศึกษารังนี ใช้แบบทดสอบ ใน การวัดระดับความรู้ความเข้าใจและแบบตั้งเกตพุติกรรมของประชากรกลุ่ม ตัวอย่างก่อนและหลังจัดกิจกรรม โดยใช้โปรแกรม SPSS for windows version 10 ค่าทางสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ความถี่ ฐานนิยม มัธยฐาน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวิเคราะห์ และแปลผลการศึกษา ลักษณะการกระจายตัวของข้อมูลทั่วไปและใช้สถิติ Pair t-test เปรียบเทียบ ระดับความรู้ความเข้าใจและ พฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนเพื่อความปลอดภัยของนักเรียนทั้งก่อนและ หลังจัดกิจกรรม

จากการศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในการใช้รถใช้ถนนเพื่อความปลอดภัยของนักเรียน พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเดินเท้าอย่างปลอดภัย ก่อนและหลังจัดกิจกรรมมีความ

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % (P-value < 0.05) โดยระดับความรู้ความเข้าใจหลังจัดกิจกรรม (16.98 ± 2.49) มีค่ามากกว่าระดับความรู้ความเข้าใจก่อนจัดกิจกรรม (14.80 ± 3.00) ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขับขี่รถจักรยานยนต์อย่างปลอดภัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % (P-value < 0.05) โดยระดับความรู้ความเข้าใจหลังจัดกิจกรรม (15.40 ± 1.99) มีค่ามากกว่าระดับความรู้ความเข้าใจก่อนจัดกิจกรรม (11.66 ± 2.58) และระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการขับขี่รถจักรยานยนต์อย่างปลอดภัย ก่อนและหลังจัดกิจกรรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % (P-value < 0.05) โดยระดับความรู้ความเข้าใจหลังจัดกิจกรรม (14.87 ± 2.07) มีค่ามากกว่าระดับความรู้ความเข้าใจก่อนจัดกิจกรรม (10.47 ± 2.48)

จากการศึกษาพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนเพื่อความปลอดภัยของนักเรียน พบว่า พฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนเพื่อความปลอดภัยของนักเรียนกลุ่มเดินเท้าก่อนและหลังจัดกิจกรรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % (P-value < 0.05) โดยจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมในการใช้ถนนอย่างปลอดภัยหลังจัดกิจกรรม (4.08 ± 0.74) มากกว่าก่อนจัดกิจกรรม (2.73 ± 1.18) พฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนเพื่อความปลอดภัยของนักเรียนกลุ่มรถจักรยานก่อนและหลังจัดกิจกรรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % (P-value < 0.05) โดยจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมในการใช้ถนนอย่างปลอดภัยหลังจัดกิจกรรม (4.63 ± 0.84) มากกว่าก่อนจัดกิจกรรม (3.98 ± 0.99) พฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนเพื่อความปลอดภัยของนักเรียนกลุ่มรถจักรยานยนต์ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % (P-value < 0.05) โดยจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมในการใช้ถนนอย่างปลอดภัยหลังจัดกิจกรรม (2.47 ± 0.63) มากกว่าก่อนจัดกิจกรรม (1.73 ± 0.88)